éppen Csongrád-megyében, 1875-ben már számottevő kárt okozott. Fő táplálékát ennek is a területen előforduló fűfélék adják.

Szerecsensáska (Celes variabilis Pallas). Ez volt a területen előforduló legkisebb egyedszámú faj: 6-8 db/m . Noha kártevőként tartják számon jelenlegi egyedszáma miatt potenciálisan nem jelentős. Sáskajárásos esztendőkben azonban időlegesen felszaporodhat.

Kékszárnyú sáska (Oedipoda caerulescens L.). A területen a kitaposott utak mentén, vagy teljesen kopár részeken fordul elő, 15-20 db/m egyedszámmal. Tömegesen felszaporodva károsítóként léphet fel, az egykori torontáli területeken 1875-ben már észlelték gabonafélékben károsítását.

Igen figyelemreméltó a **csinos rétisáska** (Chorthippus albomarginatus De Geer). 30-40 db/m egyedszámú előfordulása, mellyel az olasz sáskán kívül a leggyakoribbnak bizonyult. Hasonló példányszámban jelentkezett az Omocestes haemorrhoidalis faj is.

A fenti sáskafajokon kívül megfigyeltünk néhány szöcskefajt is, ezekre szinte kivétel nélkül az volt jellemző, hogy többnyire az egysíkú terepből kiemelkedő kórókon (Carduus, Mentha, Rumex) tartózkodtak és közeledtünkre hirtelen a földre vetették magukat. A **szemölcsevő szöcske** (Decticus verrucivorus) gyakori fajnak mutatkozott, hiszen ragadozó életmódjának megfelelően táplálék bőségesen rendelkezésére állt a sáskafajokból. Állati táplálékon kívül növényt is fogyaszt, ez azonban nem számottevő.

A **szürke rétiszöcske** (Platycleis grisea grisea Fabricius) a leggyakoribb szöcskefajnak számít errefelé. 18-20/m egyedszámával szöcskék között domináns fajnak tekinthető. A terület száraz, meleg volta igen alkalmas

élőhelyet jelentett számára. A fűszálak végén üldögélő példányok messziről láthatók voltak. Vegyes táplálkozású, amely a kisebb méretű sáskafajokat is fogyasztja.

A **púposhátú rétiszöcske** (Platycleis affinis Fieber) szintén előkerült, de az előző fajnál ritkábban. Szintén ragadozó életmódú, sikerült táplálkozás közben is megfigyelni, amint egy smaragdzöld sáskát fogyasztott.

A természetes sáskapusztító fajok is nem kis egyedszámban voltak jelen a területen. Közel 100 db Mylabris pannonicust figyeltünk meg a fűszálakon üldögélve, számos rablólégy (Asilus spp.) repült fel a terület bejárása során s a szongáriai cselőpók is gyakori e területen. A túlszaporodott orthopterákon kívül igen gyakori volt a területen a gabonafutrinka (Zebrus tenebrioides) 10-16/m - es előfordulásával.